

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	SETEMBRE 2011
HISTÒRIA DE L'ART	

CONVOCATORIA:	SEPTIEMBRE 2011
HISTORIA DEL ARTE	

BAREM DE L'EXAMEN: L'alumne tindrà que triar entre l'exercici A o el B

La primera i la segona pregunta es valoren amb una puntuació màxima de 4 punts.
La tercera té una puntuació màxima de 2 punts.

EXERCICI A

Imatge 1. Sandro Botticelli. Naixement de Venus, 1485. Uffizi

Imatge 2. Sandro Botticelli. La primavera, 1482. Uffizi

Imatge 3. Masaccio. El Tribut de la moneda. 1424-1427. Frescos de la Capilla Brancacci, Església del Carmine, Florència

Text

El Renaixement que es va produir en la Itàlia del segle XV no va ser el primer, ni tampoc aquella fou la primera vegada que els artistes van mirar cap arrere iaprofitaren les ensenyances de l'art plàstic: ací estan els púlpits de Nicola Pisano o els frescos de Giotto un segle anteriors. Però sí que era la primera vegada que, al fer-ho, van tindre consciència d'estar inaugurant una nova època, que havien trencat decididament amb el passat immediat i que, seguint els models antics, estaven rescatant a l'art de la imparable decadència en què s'havia vist sumit durant els segles precedents. ...eixa època fosca que separava el present de la venerada Antiguitat romana que pretenien ressuscitar.

... I tancava, així mateix, una decidida voluntat de regeneració política: recuperant la llengua, les institucions i els costums de la vella Roma que podrien fer reviure l'antiga esplendor d'aquella terra. Però no va ser només un sentiment d'este tipus la causa per la qual els artistes tornaren els seus ulls a l'art clàssic. Hi havia una altra raó igual d'important, o encara més: l'art clàssic els oferia un camí segur per aconseguir eixa imatge real del món que suposava el repte principal a què s'estava enfrontant l'art del segle XV.

Miguel Morán Turina. *Las joyas del Renacimiento en Florencia*. Descubrir el Arte. Año I, núm. 7. Setiembre 1999

PREGUNTES

- 1.- Analitza i comenta la imatge 1.
- 2.- Explica les característiques generals de la pintura del Quattrocento
- 3.- Comenta el context social del Quattrocento italià.

BAREM DE L'EXAMEN: L'alumne tindrà que triar entre l'exercici A o el B

La primera i la segona pregunta es valoren amb una puntuació màxima de 4 punts.

La tercera té una puntuació màxima de 2 punts.

EXERCICI B

Imatge 1. Van Gogh. L'habitació de Van Gogh a Arles 1888

Imatge 2. Paul Cézanne. Els jugadors de cartes 1893 -1896

Text 1

Si bé l'obra de Delacroix li havia interessat profundament, Vincent van Gogh sostenia que les innovacions d'este pintor, els seus esplèndids colors i el traç nerviós, no havien deixat cap empremta en l'evolució de l'art. Molt prompte les pintures dels impressionistes ho traurien del seu error. En una època, inspirat per Delacroix, s'havia interessat per la descomposició dels colors, la combinació dels complementaris i la influència que exercien uns sobre altres, encara que sense comptar amb la gran experiència que els impressionistes ja havien obtingut en este camp. Amb tot, en un principi no es va sentir molt atret per les obres d'estos, com sabem pel que més tard va escriure a la seua germana: "És molt el que un ha sentit parlar dels impressionistes i el que espera d'ells i, veure les seues obres per primera vegada un no pot per menys que sentir-se decepcionat i pensar que són lletges, que estan mal pintades, amb deixadesa, mal dibuixades, que els seus colors són pobres; se li ocorre a un tot el pitjor. Eixa va ser la primera impressió que em van produir a mi també quan vaig vindre a París..." Però quan els va haver estudiat amb major deteniment, no va poder per menys que sentir una gran admiració pels paisatges de Monet.

John Rewald. *El postimpressionisme de van Gogh a Gauguin*. Alianza Editorial Madrid, 1999

Text 2

Cézanne introduïx el mètode d'alguna manera "destructiu" de separar línia i color, perfil i volum, confrontant l'actitud dels impressionistes amb una nova manera de treballar, de criticar el contingut i la convenció de la pràctica de la pintura però també la convenció de la significació. Sense caure en el calvinisme dels puntillistes (en el segle XX s'anomenen minimalistes), ni en la retòrica dels simbolistes (en el segle XX s'anomenen estructuralistes) sobre la significació, Cézanne deconstruïx la imatge, el paisatge amb un caràcter melancòlic, sobre la seua posició, i sobre l'equivocitat del plantejament pictòric com a superfície dels nabis. Cézanne introduïx *eixe principi de desestabilització*, atacant per un costat a la concepció espacial de la perspectiva i per un altre a la pròpia plasticitat física, en el moment que la figura (o millor la línia i el color no s'agermanen) deixa de ser visible i es convertix en no estable, en imatge que ens obliga inconscientment a mirar de nou tant la realitat del quadre com la realitat del paisatge.

Kosme de Barañano. *Cézanne. Los grandes genios del arte*. 19 Biblioteca El Mundo. Milà 2004

PREGUNTES

- 1.- Analitza i comenta la imatge 1.
- 2.- Explica les característiques generals dels pintors postimpressionistes, Van Gogh, Cézanne i Gauguin.
- 3.- Comenta el context social i els avanços tècnics de finals del segle XIX.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA:	SETEMBRE 2011
HISTÒRIA DE L'ART	

CONVOCATORIA:	SEPTIEMBRE 2011
HISTORIA DEL ARTE	

BAREMO DEL EXAMEN:

El alumno deberá elegir el ejercicio A o el ejercicio B.

La primera y la segunda preguntas tienen una puntuación máxima de 4 puntos.

La tercera pregunta tiene una puntuación máxima de 2 puntos.

EJERCICIO A

Imagen 1. Sandro Boticelli. Nacimiento de Venus, 1485. Uffizi

Imagen 2. Sandro Boticelli. La Primavera, 1482. Uffizi

Imagen 3. Masaccio. El Tributo de la moneda. 1424-1427. Frescos de la Capilla Brancacci, Iglesia del Carmine, Florencia

Texto

El Renacimiento que se produjo en la Italia del siglo XV no fue el primero, ni tampoco aquella fue la primera vez que los artistas miraron hacia atrás y aprovecharon las enseñanzas del arte plástico: ahí están los pulpitos de Nicola Pisano o los frescos de Giotto un siglo anteriores. Pero sí era la primera vez que, al hacerlo, tuvieron conciencia de estar inaugurando una nueva época, de que habían roto decididamente con el pasado inmediato y de que, siguiendo los modelos antiguos, estaban rescatando al arte de la imparable decadencia en la que se había visto sumido durante los siglos precedentes. ...esa época oscura que separaba el presente de la venerada Antigüedad romana que pretendían resucitar.

... Y encerraba, asimismo, una decidida voluntad de regeneración política: recuperando la lengua, las instituciones y las costumbres de la vieja Roma que podrían hacer revivir el antiguo esplendor de aquella tierra. Pero no fue sólo un sentimiento de este tipo la causa por la que los artistas volvieran sus ojos al arte clásico. Había otra razón igual de importante, o aún más: el arte clásico les ofrecía un camino seguro para lograr esa imagen real del mundo que suponía el reto principal al que se estaba enfrentando el arte del siglo XV.

Miguel Morán Turina. *Las joyas del Renacimiento en Florencia*. Descubrir el Arte. Año I, nº 7. Septiembre 1999

PREGUNTAS

- 1.- Analiza y comenta la imagen 1.
- 2.- Explica las características generales de la pintura del Quattrocento italiano.
- 3.- Comenta el contexto social del Quattrocento italiano.

BAREMO DEL EXAMEN:

El alumno deberá elegir el ejercicio A o el ejercicio B.

La primera y la segunda preguntas tienen una puntuación máxima de 4 puntos.

La tercera pregunta tiene una puntuación máxima de 2 puntos.

EJERCICIO B

Imagen 1. Van Gogh. La habitación de Van Gogh en Arles 1888

Imagen 2. Paul Cézanne. Los jugadores de cartas 1893 -1896

Texto 1

Si bien la obra de Delacroix le había interesado profundamente, Vincent van Gogh sostenía que las innovaciones de este pintor, sus espléndidos colores y el trazo nervioso, no habían dejado huella alguna en la evolución del arte. Muy pronto las pinturas de los impresionistas lo sacarían de su error. En una época, inspirado por Delacroix, se había interesado por la descomposición de los colores, la combinación de los complementarios y la influencia que ejercían unos sobre otros, aunque sin contar con la gran experiencia que los impresionistas ya habían obtenido en este campo. Con todo, en un principio no se sintió muy atraído por las obras de éstos, como sabemos por lo que más tarde escribió a su hermana: "Es mucho lo que uno ha oído hablar de los impresionistas y lo que espera de ellos y, al ver sus obras por primera vez uno no puede por menos que sentirse decepcionado y pensar que son feas, que están mal pintadas, con desaliño, mal dibujadas, que sus colores son pobres; se le ocurre a uno todo lo peor. Esa fue la primera impresión que me produjeron a mí también cuando vine a París..." Pero cuando los hubo estudiado con mayor detenimiento, no pudo por menos que sentir una gran admiración por los paisajes de Monet.

John Rewald. *El postimpresionismo De van Gogh a Gauguin*. Alianza Editorial Madrid, 1999

Texto 2

Cézanne introduce el método de alguna manera "destructivo" de separar línea y color, perfil y volumen, confrontando la actitud de los impresionistas con una nueva manera de trabajar, de criticar el contenido y la convención de la práctica de la pintura pero también la convención de la significación. Sin caer en el calvinismo de los puntillistas (en el siglo XX se llamarán minimalistas), ni en la retórica de los simbolistas (en el siglo XX se llamarán estructuralistas) sobre la significación, Cézanne destruye la imagen, el paisaje con un carácter melancólico, sobre su posición, y sobre la equivocidad del planteamiento pictórico como superficie de los nabíes. Cézanne introduce ese principio de desestabilización, atacando por un lado a la concepción espacial de la perspectiva y por otro a la propia plasticidad física, en cuanto la figura (o mejor la línea y el color no se hermanan) deja de ser visible y se convierte en no estable, en imagen que nos obliga inconscientemente a mirar de nuevo tanto la realidad del cuadro como la realidad del paisaje.

Kosme de Barañano. *Cézanne. Los grandes genios del arte*. 19 Biblioteca El Mundo. Milán 2004

PREGUNTAS

1.- Analiza y comenta la imagen 1.

2.- Explica las características generales de los pintores postimpresionistas, Van Gogh, Cézanne y Gauguin.

3.- Comenta el contexto social y los avances técnicos de fines del siglo XIX.

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: SETEMBRE 2011

CONVOCATORIA: SEPTIEMBRE 2011

HISTÒRIA DE L'ART

HISTORIA DEL ARTE

HISTÒRIA DE L'ART / HISTORIA DEL ARTE
EXERCICI A / EJERCICIO A **SETEMBRE 2011 / SEPTIEMBRE 2011**

IMATGE 1 / IMAGEN 1
Imatge 1. Sandro Boticelli.
Naixement de Venus, 1485. Uffizi

Imagen 1. Sandro Boticelli.
Nacimiento de Venus, 1485. Uffizi

IMATGE 2 / IMAGEN 2
Imatge 2. Sandro Boticelli. La primavera, 1482. Uffizi

Imagen 2. Sandro Boticelli.
La Primavera, 1482. Uffizi

IMATGE 3 / IMAGEN 3
Imatge 3. Masaccio. EL Tribut de la moneda. 1424-1427. Frescos de la Capilla Brancacci, Església del Carmine, Florencia

Imagen 3. Masaccio. EL Tributo de la moneda. 1424-1427. Frescos de la Capilla Brancacci, Iglesia del Carmine, Florencia

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

PRUEBAS DE ACCESO A LA UNIVERSIDAD

CONVOCATÒRIA: SETEMBRE 2011

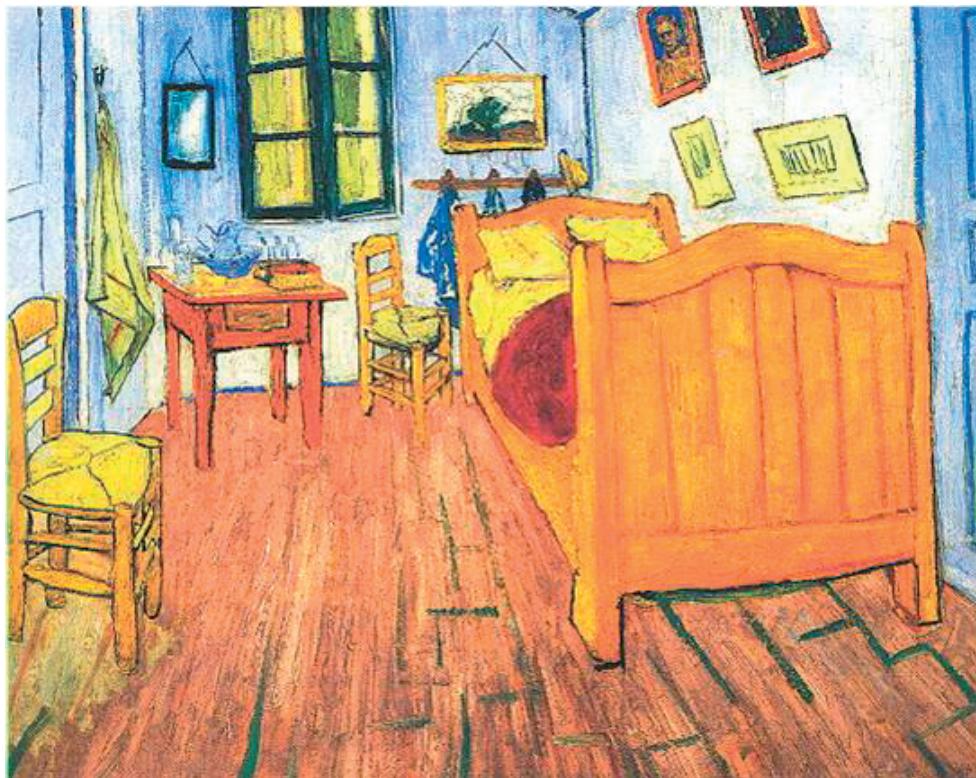
CONVOCATORIA: SEPTIEMBRE 2011

HISTÒRIA DE L'ART

HISTORIA DEL ARTE

HISTÒRIA DE L'ART / HISTORIA DEL ARTE

EXERCICI B / EJERCICIO B SETEMBRE 2011 / SEPTIEMBRE 2011

IMATGE 1 / IMAGEN 1
Imatge 1. Van Gogh.
L'habitació de Van Gogh a Arles. 1888

Imagen 1. Van Gogh.
La habitación de Van Gogh en Arles. 1888

IMATGE 2 / IMAGEN 2
Imatge 2. Paul Cèzanne.
Els jugadors de cartes.
1893 -1896

Imagen 2. Paul Cézanne.
Los jugadores de cartas.
1893 -1896